

Ο Λόγος του Δ. Καλομοίρη

Γράφει
ο Δημήτρης Συμεωνίδης JP

Το κείμενο αυτό το μετάφρασα από τα Αγγλικά και είναι ο επικείμενος λόγος που μου έδωσε η σύζυγός του εκλειπόντος. Είναι και αυτό ένα κείμενο που πρέπει να φυλαχτεί στα αρχεία της Παροικίας. Αλλά δυστυχώς μέχρι τώρα αδυνατούν οι ταγοί μας να δημιουργήσουν το περίφημο Πολιτιστικό Κέντρο. Η Παροικία κάλλιστα θα μπορεί να συνεισφέρει οικονομικά για ένα τέτοιο ιερό σκοπό.

Δημήτρης Καλομοίρης 1920-2001

Ο Δημήτρης Καλομοίρης γεννήθηκε στην Ουάσιγκτον των Ηνωμένων Πολιτειών τον Απρίλιο του 1920 μα μεγάλωσε στην Ελλάδα. Έφθασε στην Ελλάδα σε ηλικία 2 ετών με τον μεγαλύτερο αδελφό του Γιάννη, τον μικρότερό του αδελφό Παρασκευά και την μητέρα του. Ο πατέρας του συνάντησε μερικές δυσκολίες με τις Αμερικάνικες αρχές και έτσι η αναχώρησή τους ήταν αναγκαία. Ο πατέρας τους από τότε θα παρουσιαζόταν κατά περιόδους διαστήματα στην ζωή τους. Όπως όλοι οι μετανάστες που προήρχοντο από την Νότια Ευρώπη έτσι και ο Δημήτρης είχε ταπεινή και αγροτική καταγωγή, όπου οι ευκαιρίες ήταν μηδαμινές και η ζωή δύσκολη. Συμπλήρωσε μόνο την στοιχειώδη εκπαίδευση. Η καταγωγή του, πυροδότησε σοσιαλιστικές πολιτικές πεποιθήσεις. Σαν σοβαρός έφηβος πολιτικοποιήθηκε ενεργά στο χωριό του Καστόριον (γνωστό σαν Καστανιά) κατά το διάστημα των ταραχών, του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και του Ανταρτοπόλεμου. Με την άνοδο του Φασισμού στην Ευρώπη εγκατέλειψε την Ελλάδα την ημέρα που η Ιταλία εισέβαλε στην Αλβανία. Προσκαλεσμένος από τον πατέρα του που δεν έτυχε να τον γνωρίσει, μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1939 χωρίς χρήματα με αβέβαιο μέλλον και χωρίς γνώση της Αγγλικής γλώσσας. Αμέσως εξασφάλισε εργασία στο προάστιο Ροζέλ (Rozelle) και στα Βόρεια Προάστια North Sydney) σε γαλακτοζαχαροπλασείο (Milk-Bar) και σε κατάστημα κρεατόπιτων (Pie Shop). Τελικά άρχισε να εργάζεται σαν λινοτύπης το 1946. Αρχικά εργάστηκε στο «Εθνικό Βήμα» και κατόπιν στον «Πανελλήνιο Κήρυκα» που ιδρυτής ήταν ο Αλέξανδρος Γρίβας. Ο Δημήτρης ήταν αυτοδίδακτος και πολύ διαβασμένος άνθρωπος και μετά τον θάνατο του Γρίβα, προωθήθηκε στην θέση του συντάκτη. Έγινε αρχισυντάκτης του «Πανελληνίου Κήρυκα». Υπό την διεύθυνση του Δημήτρη η εφημερίδα αύξησε την κυκλοφορία της και έγινε η μεγαλύτερη εφημερίδα εκτός Ελλάδος. Οι προσωπικοί του αγώνες, του έδωσαν την δυνατότητα να αναπτύξει συμπάθεια με άλλα άτομα που είχαν τις ίδιες περιπτώσεις και είδε την εφημερίδα σαν μία δυναμική φωνή για τις πολιτικές και κοινωνικές του υποχρεώσεις. Νυμφεύθηκε την Λούλα Γεωργιάδη το 1949 ενώ αγωνιζόταν στο τελευταίο σκαλοπάτι στην επιχείρηση της εφημερίδας. Το 1938 ο Δημήτρης συμπεριελήφθη στον κατάλογο των τιμηθέντων από την βασίλισσα, λίγο ειρωνικό για άτομο που ήταν ενάντια της μοναρχίας και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό. Από τότε η σταδιοδρομία του εξελίχθηκε ως εξής: Διευθύνων /ιδιοκτήτης του Πανελληνίου Κήρυκα από το 1963-72. Πρόεδρος της Επιτροπής για την Αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα, 1968-74. Μέλος του Συμβουλίου της Κοινοπολιτείας για θέματα Δημοσιότητας και μέλος του Μεταναστευτικού Συμβουλευτικού Συμβουλίου. Μέλος του Κυβερνητικού Συμβουλευτικού Συμβουλίου της Νέας Νοτίου Ουαλίας για θέματα Εθνικών Υποθέσεων (Εθνικό Ραδιόφωνο / Ειδικής Ραδιοφωνικής Υπηρεσίας). Ταγός της Ελληνικής Παροικίας και πολιτικά ενεργοποιημένος. Γενικός Αντιπρόσωπος του περιοδικού «Κρίκος» στην Αυστραλία από τον πρώτο χρόνο της ιδρύσεώς του μέχρι που ανέλαβε ο αείμνηστος Κώστας Σταματιάδης. «Πάντοτε υπέρμαχος της μεταναστευτικής φωνής, ήταν καθοδηγητής της ιδέας και της εξέλιξης της έννοιας του πολυπολιτισμού και της προαγωγής των συμφερόντων των Εθνικών Μειονοτήτων. Τιμήθηκε από την βασίλισσα Elizabeth II με το παράσημο Silver Jubilee το 1977. Με μεγάλη ευχαρίστηση μαζί με άλλα διαπρεπή μέλη του Αυστραλέζικου Λογοτεχνικού και Καλλιτεχνικού κύκλου πήρε μέρος στην ίδρυση ομάδας Πολιτών υπέρ της Δημοκρατίας, πρόδρομο στα μέσα της δεκαε-

τίας του 70 για την κίνηση υπέρ της Δημοκρατίας. Επίσης διορίστηκε σαν ο πρώτος άνδρας για να κάνει πολιτικούς γάμους - ρόλο που τον ευχαριστούσε πάρα πολύ. Όντας άνδρας των ιδεών, συνέχισε να ονειρεύεται μεγαλύτερη ανάμειξη στα κοινά μα η αρρώστια Πάρκινσον στα 60 του τον εμπόδισε. Απεβίωσε στις 6 Ιουνίου του 2001.

Το 1978 ο Δημήτρης Καλομοίρης εξεφώνησε ένα λόγο στον χορό της Ελληνικής Κοινότητας του Σύνδνεϋ προς τιμή του Πρωθυπουργού της Αυστραλίας κυρίου Ουίτλαμ χρησιμοποιώντας λέξεις Ελληνικές στην Αγγλική γλώσσα. Ευτυχώς το κείμενο αυτό το ανακάλυψα πριν αρκετά χρόνια. Επομένως δεν είναι μόνο ο Ζολώτας και ο Έλληνας, ο πρύτανης του Παν/μίου του Σικάγο, κ. Γιάννης Καλαράς που έδωσε διάλεξη στο Παν/μιο του Σικάγο το 1998 με τίτλο: «The significance and influence of the Hellenic language» (Η σπουδαιότητα και η επίδραση της ελληνικής γλώσσας)

Ο Λόγος του Δ. Καλομοίρη

«Kyrie Whitlam A SPEECH» highlighting the large number of English words of Greek origin. By Jim Calomeris at the Greek Community of NSW Ltd, 80th Anniversary Ball in honour of Mr and Mrs E G Whitlam, Q.C. at the Boulevard Hotel, Sydney Dec 23, 1978. Kyrie Whitlam, this is a Hellenic apotheosis for the architect of a new ethnic epoch in the antipodes. History has no parallel paradigm of an Australian politician with your scholastic dynamism, energy and ethos whose ideological horizons panicked the aristocrats and autocrats of this polyglot Ethnos. You are the protagonist of the metamorphosis to polyethnicity, the polemarch of catastrophic xenophobia and the cathartic catapult of apoetic ideas. The Whitlam cosmogony was the catalysis of comic phobias from antidemocratic and diabolic dipsomaniacs of dieresis and dichotomy. The decades of Whitlam dramatised in a dithyrambic method the logic of anamorphosis, against lethargy, apathy and anopheles monarchical system. This laconic panegyric and eulogy are no rhetoric of phrases, but an exegesis of our agape for you - with your homiletic Achilles Pyran (Heel). For a myriad of Hellenes in Australia you are the symbol of enthusiasm - as you are anathema to the tyrants! This octogenarian Hellenic Organization in harmonious synergy with you for decades is sceptical and critical of the labyrinth and the stasis in the economy and splenetic mythology from the plutocrats and eupatrid oligarchs. It is axiomatic that the threnody of the plutocrats a deleterious hypocrisy to dethrone you by hysteria and a plethora of chimerical and acarpous aerology. The last triennial has made endemic the phenomenon of chaotic economy and peripeteia practised by the peripatetic apologists and Canberra hierophants. These Sophists and leratologists want a hypertrophic Lerneia Hydra for Mammon and Draconic austerity for the Demos. This antithesis, this antonymy, this cynicism at the Canberra Cyclope is characteristic of an anaesthesia and autarchic ataxia for the Hellenes of Diaspora. Your exodus from politics is a cardiac oedema for this ecclesia. No political acrobat or alchemist can bring amaurosis to Whitlam. We, the biotic dialectical political empirists say paeans for your Academic bibliolatry, but you are our political Archon for catharsis in the Augeon Stables, for a Herculean anamorphosis and the anthropic Pharos as characterised by the epigrammatic aphorism: «not only to live but to live well». From this Symposium, Kyrie Whitlam, an ironical 1979.